

Péntek Imre

A zsákmány

Szél futta, hatályos perdület,
s máris fekszik a zsákmány –
készülődnek a halk nyüvek
a gyászos esemény láttán...

Ám a csibészes hangulat
elszalad egy-kettőre,
sóval felhintik az utat
szinte már jó előre...

S forog a nyárs a lakomán,
lakályos esemény ez –
pirul olajban szalagos fánk
a lóvá tett reményhez.

Kutya kórus dalolja el
a kéjes indulókat,
nékik senki sem felel,
pedig a hangulat kókad...

Kinek jut, kinek nem
kirántott úti poggyász,
a karszék szól: igyekszem,
pedig nem vagyok nyakigláb.